



MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 9 listopada 1968 r.

Nr 46

TREŚĆ:
Poz.:

ZARZĄDZENIA:

- 322 — Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 2 października 1968 r. w sprawie zasad współpracy terenowych organów planowania gospodarczego i terenowych organów miejscowego planowania przestrzennego 609 ✓
- 323 — Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 25 października 1968 r. zmieniające zarządzenie w sprawie dopuszczania do ruchu lub do obrotu niektórych urządzeń energetycznych oraz obowiązku ich oznaczania 611
- 324 — Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 1968 r. w sprawie zaszeregowania do grup uposażenia nauczycieli studium wojskowego zatrudnionych w szkołach wyższych i wyższych szkołach zawodowych 613 ✓
- 325 — Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 28 października 1968 r. w sprawie zgodności towarów pochodzących z importu z wymaganiami Polskich Norm i norm branżowych 614

OBWIESZCZENIE

- 326 — Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 30 października 1968 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych 614

322

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW ORAZ MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 2 października 1968 r.

w sprawie zasad współpracy terenowych organów planowania gospodarczego i terenowych organów
miejscowego planowania przestrzennego.

Na podstawie art. 72 pkt 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) oraz w związku z art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się ramowe wytyczne współpracy terenowych organów planowania gospodarczego i terenowych organów miejscowego planowania przestrzennego, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Przewodniczącego Ko-

mitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 20 grudnia 1961 r. w sprawie zasad współpracy terenowych komisji planowania gospodarczego z terenowymi organami miejscowego planowania przestrzennego (Monitor Polski z 1962 r. Nr 7, poz. 25).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
St. Jędrzychowski

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
M. Olewiński

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 2 października 1968 r. (poz. 322).

WYTYCZNE WSPÓŁPRACY TERENOWYCH ORGANÓW PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I TERENOWYCH ORGANÓW MIEJSCOWEGO PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO

§ 1. 1. Terenowe organy planowania gospodarczego, zwane dalej „organami planowania gospodarczego” i terenowe organy miejscowego planowania przestrzennego, zwane dalej „organami miejscowego planowania przestrzennego”, zobowiązane są do współpracy w zakresie wykonywania swych zadań, a w szczególności w zakresie:

nów zagospodarowania przestrzennego lub projektów wyznaczenia terenów budowlanych,

- 2) opracowywania planów regionalnych,
- 3) opracowywania projektów planów gospodarczych,
- 4) opracowywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów wyznaczenia terenów budowlanych,
- 5) wzajemnego udostępniania posiadanych opracowań dla

- 1) programowania i planowania prac związanych z opracowywaniem planów regionalnych i miejscowych pla-

celów planowania gospodarczego i planowania przestrzennego,

- 6) terenowej koordynacji inwestycji,
- 7) lokalizacji inwestycji.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, powinna być realizowana:

- 1) w drodze wymiany informacji, dokumentów i opracowań,
- 2) przy rozpatrywaniu i ocenie planów regionalnych i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

§ 2. 1. Programowanie (planowanie) prac w zakresie planowania regionalnego i miejscowego planowania przestrzennego powinno zapewnić kolejność sporządzania planów zagospodarowania przestrzennego dostosowaną do potrzeb gospodarczych oraz racjonalne wykorzystanie środków na ten cel przeznaczonych. W drodze wzajemnych konsultacji oraz uzgodnień organów planowania gospodarczego i organów miejscowego planowania przestrzennego należy zapewnić:

- 1) planowanie prac niezbędnych do wspólnego wykorzystania,
- 2) ujmowanie w planach pracy organów planowania gospodarczego zadań niezbędnych do prac nad opracowywaniem miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
- 3) ujmowanie w planach pracy organów miejscowego planowania przestrzennego zadań niezbędnych do prac nad opracowywaniem planów regionalnych i planów gospodarczych.

2. Programy prac i sprawozdania z ich wykonania powinny być równocześnie przedstawiane prezydium rad narodowych przez obydwa organy.

§ 3. W zakresie opracowywania planów zagospodarowania przestrzennego współpraca pomiędzy organami planowania gospodarczego a organami miejscowego planowania przestrzennego polega na wzajemnej wymianie informacji i danych z opracowywanych planów. Wymiana podstawowych informacji i danych obejmuje:

- 1) wytyczne wynikające z planu regionalnego i wieloletniego planu gospodarczego, udzielane przez wojewódzkie organy planowania gospodarczego organom miejscowego planowania przestrzennego,
- 2) wnioski do planu regionalnego, wynikające z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, przekazywane wojewódzkim organom planowania gospodarczego przez organy miejscowego planowania przestrzennego.

§ 4. 1. Wynikające z planów regionalnych wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego poszczególnych jednostek osadniczych lub ich zespołów obejmują:

- 1) ustalenie czynników mających wpływ na określenie funkcji danej jednostki osadniczej lub zespołu jednostek osadniczych w strukturze otaczającej sieci osadniczej, wraz z układem powiązań komunikacyjnych, wynikających z planu regionalnego oraz ewentualne sugestie dotyczące kierunków zagospodarowania przestrzennego,
- 2) prognozę rozwoju demograficznego oraz wielkość i strukturę zatrudnienia,
- 3) przewidywane zmiany wskaźników zaspokojenia potrzeb ludności, a w braku tych danych — tendencje generalne przewidziane w tym zakresie w województwie,
- 4) najważniejsze inwestycje przewidziane w planie wieloletnim i w planie perspektywicznym,
- 5) ustalenia odnośnie do hierarchii pilności realizacji inwestycji, wynikające z planu regionalnego,

- 6) dane wynikające z analiz ekonomicznych i przestrzennych przeprowadzonych w planie regionalnym,
- 7) inne dane nie wymienione w pkt 1—6, mające znaczenie dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jednostki osadniczej lub zespołu jednostek osadniczych.

2. Wytyczne wynikające z planów regionalnych obejmują okres planu perspektywicznego z uściśleniem dotyczącym najbliższego planu 5-letniego. Zakres tych wytycznych powinien być zróżnicowany w zależności od charakteru jednostki osadniczej lub zespołu jednostek osadniczych.

§ 5. 1. Materiały i wnioski wynikające z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jednostek osadniczych lub ich zespołów, wykorzystywane w planach regionalnych i wieloletnich planach gospodarczych, obejmują:

- 1) ustalenia w zakresie możliwości rozwojowych jednostek osadniczych lub ich zespołów,
- 2) ustalenia dotyczące warunków i możliwości lokalizacji przemysłu,
- 3) syntetyczne wyniki analiz ekonomicznych i przestrzennych, przeprowadzanych w ramach planów ogólnych jednostek osadniczych lub ich zespołów,
- 4) zatwierdzone miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego (rysunek i tekst) oraz wybrane części dokumentacji planu objęte uzgodnionym wykazem,
- 5) inne dane nie wymienione w pkt 1—4, mające znaczenie dla planu regionalnego, oraz postulaty pod adresem organów planowania gospodarczego.

2. Wnioski wynikające z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego stanowią materiał do wykorzystania w planie regionalnym, a w szczególności do optymalizacji sieci osadniczej województwa.

§ 6. 1. Organy planowania gospodarczego i organy miejscowego planowania przestrzennego dokonują wymiany danych i informacji określonych w §§ 4 i 5, w zakresie i terminach uzgodnionych w harmonogramie (planach) prac tych jednostek.

2. Jeden egzemplarz danych, o których mowa w § 5, dla jednostek osadniczych wybranych przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów organy miejscowego planowania przestrzennego przekazują również Pracowni Przestrzennego Zagospodarowania Kraju Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 7. 1. Projekty wieloletnich planów inwestycyjnych (plany 5-letnie) powinny być w fazie ich opracowywania konfrontowane i analizowane na tle ustaleń planów regionalnych, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów wyznaczenia terenów budowlanych oraz powziętych decyzji o lokalizacji ogólnej inwestycji.

2. Analiza projektów wieloletnich planów inwestycyjnych powinna głównie dotyczyć warunków lokalizacji inwestycji, terminów realizacji oraz ogólnej programowej wielkości poszczególnych inwestycji, w tym również inwestycji wspólnych i towarzyszących.

3. Wnioski wynikające z analizy po ich rozpatrzeniu przez właściwe terenowe komisje planowania gospodarczego powinny być przedstawione do decyzji prezydium właściwej rady narodowej w terminie umożliwiającym rozpatrzenie tych wniosków przed zatwierdzeniem projektów planów 5-letnich.

4. Wnioski wynikające z analizy poszczególnych inwestycji powinny być:

- 1) kierowane do rozpatrzenia przez właściwe terenowe zespoły do spraw koordynacji inwestycji,
- 2) uwzględniane w analizach wariantów lokalizacji ogólnej i szczegółowej.

5. Analiza projektów rocznych (dwuletnich) planów inwestycyjnych powinna następować w trybie wskazanym w

ust. 1, 2 i 3 i powinna dotyczyć oceny wprowadzenia zaleceń i decyzji koordynacyjnych, wydanych uprzednio w ramach rozpatrzenia planu 5-letniego, oraz oceny dokumentacji poszczególnych inwestycji.

§ 8. 1. Powiatowe organy planowania gospodarczego i organy miejscowego planowania przestrzennego, jako posiadające bezpośrednie rozeznanie problematyki terenowej, obowiązane są do przeprowadzenia, stosownie do przepisu § 7, analizy projektów planów gospodarczych na tle planów zagospodarowania przestrzennego.

2. Problemy o zasięgu wykraczającym poza granice jednego powiatu, obejmujące kilka powiatów, jak również problemy o znaczeniu ogólnowojejewódzkim bądź wiążące się z koniecznością zmian planu gospodarczego w skali województwa należy analizować nie tylko w organach wojewódzkich, lecz również w powiatowych organach planowania gospodarczego oraz organach miejscowego planowania przestrzennego z punktu widzenia ich wpływu zarówno na plany gospodarcze w skali powiatu, jak i na miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

§ 9. 1. Opinie organów planowania gospodarczego o projektach lokalizacji szczegółowej dotyczą zgodności z założeniami do planu gospodarczego.

2. Wskazanie inwestycji, których lokalizacje szczegółowe powinny być zaopiniowane przez komisję planowania gospodarczego, powinno następować przy przekazywaniu organom miejscowego planowania przestrzennego odpisu decyzji o lokalizacji ogólnej bądź przy opiniowaniu wniosków o wydanie decyzji dotyczącej lokalizacji ogólnej.

3. Uzgodnienia z wojewódzkimi organami planowania gospodarczego wymagają decyzje w sprawie lokalizacji szczegółowej inwestycji, wiążące się z:

- 1) likwidacją obiektów gospodarczych gospodarki społecznej,
- 2) zakazem, rozbudowy obiektów gospodarczych gospodarki społecznej w związku z innym przeznaczeniem terenów w planach zagospodarowania przestrzennego.

§ 10. 1. Opinie dotyczące projektów lokalizacji szczegółowej inwestycji wydają:

- 1) w zakresie właściwości powiatowych organów miejscowego planowania przestrzennego — powiatowe organy planowania gospodarczego,
- 2) w zakresie właściwości wojewódzkich organów miejscowego planowania przestrzennego — wojewódzkie organy planowania gospodarczego z uwzględnieniem przepisu § 9 ust. 3.

2. Opinie dotyczące projektów lokalizacji ogólnej inwestycji wydają organy miejscowego planowania prze-

strzennego, właściwe w sprawach lokalizacji szczegółowej tych inwestycji.

3. Opinie w sprawach lokalizacji inwestycji powinny być dostarczane w ciągu 14 dni od daty udostępnienia projektu lokalizacji inwestycji.

§ 11. W wyniku współpracy organów planowania gospodarczego z organami miejscowego planowania przestrzennego należy zapewnić racjonalne wykorzystanie terenów pod budownictwo oraz obniżkę kosztów realizacji i eksploatacji inwestycji przez:

- 1) łączenie programów inwestycyjnych różnych inwestorów,
- 2) koncentrację programów inwestycyjnych różnych inwestorów, szczególnie budownictwa mieszkaniowego, w sposób umożliwiający porządkowanie zabudowy w myśl ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów wyznaczenia terenów budowlanych,
- 3) tworzenie ośrodków usługowych o lokalizacji i profilu dającym dogodniejsze możliwości zaspokojenia potrzeb ludności miast i wsi,
- 4) łączenie programów inwestycji towarzyszących, związanych z budownictwem przemysłowo-składowym, np. drogowych, energetycznych, uzbrojenia terenu, magazynowania, baz remontowych,
- 5) programowanie przez inwestorów wspólnych inwestycji dotyczących uzbrojenia i urządzenia terenu zgodnie z koncepcjami wynikającymi z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
- 6) podejmowanie przez różnych inwestorów wspólnych inwestycji, m. in. na podstawie analizy lokalizacji szczegółowej i dokumentacji tych inwestycji,
- 7) koncentrację inwestycji na wspólnych placach budów w sposób umożliwiający przedsiębiorstwom budowlanym wprowadzenie postępowych technologii wykonawstwa,
- 8) ocenę możliwości realizacji inwestycji usługowych w miastach, osiedlach i wsiach wraz z krytyczną oceną wielkości i potrzeb zamierzonych inwestycji — możliwości przesunięcia w czasie, ograniczenia, ewentualnie rezygnacji z inwestycji, proponowania programu lepiej odpowiadającego potrzebom miejscowym bądź programu łączącego w ramach jednego budynku różne funkcje usługowe,
- 9) koncentrację inwestycji w czasie, na określonych terenach, w celu uzyskania pełnych efektów produkcyjnych bądź użytkowych, najszerzego wykorzystania zaplecza technicznego, transportu i sprzętu budowlanego.

323

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWIA I ENERGETYKI

z dnia 25 października 1968 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie dopuszczania do ruchu lub do obrotu niektórych urządzeń energetycznych oraz obowiązku ich oznaczania.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 1 marca 1966 r. w sprawie dopuszczania do ruchu

lub do obrotu niektórych urządzeń energetycznych oraz obowiązku ich oznaczania (Monitor Polski Nr 9, poz. 65) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Przepisy zarządzenia stosuje się również do nowych urządzeń, nie przeznaczonych do produkcji masowej